

яви. То се проявява на вторъ планъ. Ако Божествениятъ и човѣшкиятъ принципъ не се редуватъ правилно, човѣкъ не може да направи крачка напредъ.

Мнозина се хвалятъ съ вѣрата си, че нѣкога били много усърдни въ молитвитѣ си, че нѣкога се обичали много. Това сж въпроси на миналото, които не сж важни вече. За насъ е важно, какво сте днесъ, каква е вѣрата и любовта ви днесъ. Ще дойде нѣкой ученъ и ще започне да разправя, какъ произлѣзълъ човѣкъ. Споредъ него, човѣкъ е произлѣзълъ отъ клетка, която постепенно се е развивала и минавала презъ всички форми на растителното и животинското царства. За мене това не е важно. Азъ знаа, че съмъ произлѣзълъ отъ едно Велико, Разумно начало, което съдържа въ себе си всички съществуващи форми досега, както и много още, които не сж проявени. Следователно, азъ трѣбва да обичамъ всички форми, които се съдържатъ въ това Начало — растения, птици, животни, хора. Само тогава мога да кажа, че Божественото и човѣшкото се проявяватъ въ мене едновременно. Не гледа ли широко на нѣщата, човѣкъ всѣкога ще бжде недоволенъ и нещастенъ. Не очаквайте на любовта на единъ човѣкъ само. Очаквате ли само на одного, вие сте пжтникъ, който носи едно шише вода съ вмѣстимостъ единъ литъръ. Какво ще направите съ единъ литъръ вода? Презъ цѣлия пжтъ ще мислите само за единия литъръ, ще се страхувате